

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Αμέσως μετά την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως ήρχισε να σχηματίζεται ο πρώτος πυρήνας του χωριού Πράμαντα από οικογενείας των παλαιών και προχριστιανικών οικισμών, χρηστών, συγγενών, Αγίου Βασίλειου, Μπόρσας κλπ. και από άλλους οι οποίες καταδιωκόμενες εις τας διαφόρους περιοχές της Ηπείρου, κατέφυγον προς ασφάλειαν εις την ορεινή αυτήν περιοχήν όπου και εγκαταστάθησαν.

Αι πρώτες καλύψεις από τας μετακινήσεις οικογενείας απήχθησαν εις την περιοχήν της Αγίας Κυριακής, από την οποία ξεκίνησε ο οικισμός για να καταλάβει αργότερα όλον τον χώρο, με την προσέλευσιν και άλλων οικογενειών, που κατέχει σήμερον το χωριό Πράμαντα.

Έτσι σιγά - σιγά η οικία που χώρου αυτού επρόκειτο προς το κέντρο του χωριού, σημερινήν πλαιοίαν. Εκεί κάθωθεν αυτής εκτίσθησαν πέσσατοι - πέντε αρχοντικά, το ένα κοντά στο άλλο της μεγάλης οικογενείας Ρίγγα, στη συνέχεια δε παρὰ της ιδίας και άλλο κτίριον και συγκρότημα εις την αρχήν της οδού προς την συνοικίαν «Λεπίδι» εις μακρόν απόστασιν από την πηγήν «Πέντε Βρύσες».

Και ενώ από παλαιά χρόνια παρουσιάζοντο πολλές οικογένειες Ρίγγα να κατοικούν την περιοχήν κάτω της κεντρικής πλατείας, εσώζοντο δε μέχρι των αρχών του αιώματος ερειπωμένα αρχοντικά των εν τούτοις ολίγων ονόματι ευρισκομένων εις τας ζώμενα μετά την Ελληνικήν Επανάστασιν του 1821, δημιουργήματα της οικογενείας Ρίγγα.

Ότω τον Βασίλειον Κωνσταντίνου Ρίγγα, γεννηθέντα το 1855, τον Κωνσταντίνον Νικολάου Ρίγγα, γεννηθέντα το 1859, ο Δημήτριος Γιάννη Ρίγγας το 1880, ενώ κατά την ιδίαν εποχήν και προηγουμένως ταύτης ευρίσκοντο ενθυμήσεις εις τα μη μάλιστα της Εκκλησίας Αγίας Παρασκευής.

Ότω η ενθύμησις «και τόδε συν τας άλλαις υπάρχει κτίσμα της Αγίας Παρασκευής επιπροτείνοντος του κυρίου Δημητρίου Κώστα Ρίγγα και όποιος το αποδεκώσεται να έχη τας αράς των Αγίων

τριακοσίων δέκα ακτώ θεοφόρων πατέρων ημών και της Αγίας Παρασκευής. Την 1849 Σεπτεμβρίου 28 Πράμαντα μηνιαίον Μαρτίου εκδόσεως 1820».

Και άλλη «Δια συνεργείας και συνδρομής του επιπροτείνοντος κυρίου Δημητρίου Ρίγγα και πληρωμής της Εκκλησίας Αγίας Παρασκευής ηγοράσθησαν τα δώδεκα ταύτα μηνιαία δραχ. 280 περί το έτος 1849 Σεπτεμβρίου 28, έστω εις έδειξιν ο συνδρομητής Δημ. Ρίγγας, μηνιαίον Νοεμβρίου».

Κατά την Επανάστασιν του 1821 και κατά την μάχην που έγινε στο κέντρο των Πραμάντων που Ιούλιον του έτους αυτού κατεστράφησαν από μια σφοδρής του Ισμαήλ Πασά όλα τα σπίτια του χωριού, έως εκατόν πενήντα, μεταξύ των οποίων και τα αρχοντικά των Ρίγγων, τα οποία αργότερα ανακατασκευάσθησαν.

Η καταστροφή αυτή συνετέλεσεν ώστε οι Ρίγγαιοι να επιδιώξουν εργασίες εις την Παραμυθιά και την Κέρκυρα ακόμη, όπου ευδοκίμησαν εις το εμπόριον ελαιουργικών & τιμροκαμικών εργασιών συντω χρόνω δε και χρηματιστηρίων.

Με κέντρον την Παραμυθιά εξήπλωσαν την δραστηριότητά των εις όλην την Ήπειρον. Επανερχόμενοι στο χωριό των επωρότατα επήλθον εις την εκτέλεσιν διαφόρων έργων κοινωφελών και άλλα εχρηματοδοτήσαν εξ ολοκλήρου.

Ότω κατά το 1851 ο Αθανάσιος Ρίγγας διέθεσε 5.000 γρόσια για την μεταφοράν του νερού από την κεντρικήν πηγήν εις την πλατείαν του χωριού ως και δια τη κατασκευήν δύο μικρών γέφυρών προς τους συνοικισμούς του χωριού.

Κατά το έτος 1868 οι αδελφοί Ιωάννης, Νικόλαος & Δημήτριος, περισσότερον δε ο Αθανάσιος Κωνστ. Ρίγγας εις μνήμην, ο τελευταίος του πατρός του, διέθεσαν 7.000 γρόσια δια την ανέγερσιν σχολείου εις την πλατείαν του χωριού και τα κάτωθεν αυτού καταστήματα, γνωστά ως καμάρες, παρεχώρησαν εις την Εκκλησίαν Αγίας Παρασκευής δια να τα εκμεταλλεύεται.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Αδέσμευτη Καθημερινή Εφημερίδα

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΓΕΝΑΡΗ 1985
Ετος 27ο - Αριθμός Φύλλου 170) 6221

Γραφεία: Οδηγητριάς 58 — Τηλ. 27-940 και 25-100
Τιμή Φύλλου δραχμές — 10—

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Σχολείον και κασαστήματα κατεστάρτησαν ολοσχερώς κατά τον 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον υπό τών Γερμανών το έτος 1943.

Ο ίδιος θάνατος Κ. Ρίγγας δάδισθης του παρήγγειλεν πς τους κληρονόμους υιούς του όπως κάθε χρόνο επιχορηγούν το Δημοτικόν Σχολείον Πραμάντων με κλάας δραχμάς προς συντήρησίν του και εκ των εσόδων των εις τν Παραμυθιάν αποθηκών και κατασσιμάτων που είχε ενοικιασμένα όταν εσταμάτισε λόγω γήρατος τας εργασίας του.

Οι υιοί του επί αρκετά χρόνια κατέβαλαν το ποσόν αυτό μέχρι του έτους 1873 ότε εκ πυρκαϊάς κατεστάρτησαν όλα τα εις Παραμυθιάν ακινήτά του.

Κατά το 1873 ο Νικόλαος Κ. Ρίγγας διέθεσε 5300 γρόσια διότι την συμπλήρωσιν των εργασιών του Σχολείου.

Άλλο σημαντικόν έργον της οικογενείας Ρίγγα είναι η υπό του Ιωάννου Ν. Ρίγγα κατά τς 1875—1876 δαπάναις του, ανέγεραις του ιερού ναού (Άγιος Νικόλαος) εις τον Κάτω Μαχαλά, διαθέσας δια τον σκοπόν αυτόν το ποσόν των 23000 γρόσια. Διά την επεπεράτωσιν τού έργου αυτού διέθεσαν και οι άλλες Ριγγαίαι διάφορα μικρότερα ποσά, όπως κατά το ίδιον έτος Νικόλαος Κ. Ρίγγας ποσόν 5300 γροσίων που όπως γράφωμεν, ίδιον ποσόν διέθεσε

και δια το Σχολείον.

Τα εγκαίνια του ναού έγιναν κατά το 1877 και παρέστησαν συγκεντρωθέντες εις το χωριό όλα τα παρόφια τών Ριγγών.

Το ίδιο έτος είκαν τελειώσει και αι άγιογραφίες για τίς όποιες συνέφρασαν ρικονομικώς όλοι οι Ριγγαίοι.

Η εικόνα του Αγίου Νικολάου εις το Τέμπλον φέρει επ' όνομα του Νικολάου Ρίγγα, η εικόνα του Χριστού έγινε δια πάντας του Κων)νου Δημ. Ρίγγα.

Εις το παρόθυρον της Ιεράς Προθέσεως τού ιερού ναού και επί της επιφανείας του τούτου έχουν γραφή τα όνόματα των οικογενειών των και άνεξίτηλα σώζονται μέχρι σήρα: Των κτητόρων Ιωάννου, Μαρίας, Νικολάου, Γεωργίου ιερέως, Βασίλειας, Αικατερίνης (ένα όνομα δυσανάγνωστον) Κωνσταντίνου ιερέως, Βάσιως.

Ακολουθούν άλλα ονόματα:

Των κτητόρων κεκοιμένων Κωνσταντίνου, Αγγέλως, Αφρατερίνης, Αικατερίνης, Παρασκευής, Κωνσταντίνου, Χριστούλου, Κωνσταντίνου, Σάνθως, Ελένης, Μαρίας, Κωνσταντίνου, Δημητρίου, Αθανασίου, Γεωργίου, Ελισάβετ μοναχής Βασιλείου, Κωνσταντίνου.

Εκ των πολλών αυτών ονομάτων προκύπτει ότι αι οικογένειαι των Ριγγάων στο χωριό ήσαν πολυπληθείς είχε μάλιστα Συνέχεια στη 4η σελίδα—»

Οικογένεια Ρίγγα των Πραμάντων

Συνέχεια από την 1η Σελ.
και δύο ιερείς είς παλαιότε
ρους χρόνους, τον Γεώργιον
και τον Κωνσταντίνον Ρίγγαν.

Οπισθεν του ιερού του Αγί
ου Νικολάου έτάφη προ πεντη
κονταετίας η μοναχοκόρη ηνυ
Ιωάννου Ρίγγα κτήτορος, η Νι

τσα συζ. Ιωάννου Κρυσοκόου
Ιατρού από το Χαλίκι Τρικιά
λων.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Αδέσμευτη Καθημερινή Εφημερίδα

ΤΡΙΤΗ 15 ΓΕΝΑΡΙΟΥ 1985
Ετος 27ο Αριθμός Φύλλου 170) 6222

Γραφεία: Οδηγητριάς 58 — Τηλ. 27-940 και 25-100
Τιμή Φύλλου δραχμές —10—

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Κατά την ιδίαν εποχή οι Ρίγγα γαίοι διέθεσαν την δαπάνην ανεγέρσεως και άλλης έκκλησίας «Αγίου Νικολάου» εις την Παραμυθιάν όπου οι επιχειρήσεις των, ο δε εξ αυτών Χρίστος Ρίγγας διέθεσε και 400 γρόσια προς ενίσχυσιν του λειτούργοντος εις Παραμυθιάν Παρθενοναγείου.

Σχετικώς με την αποκλήσιν «Αγίου Νικολάου» Παραμυθιάς, ο Ιωάν. Λαμπρινός εις τα Ηπειρωτικά Αγοσεργήματα εκδόθεντα το 1880 γράφει, την επ' ενόματι του Αγίου Νικολάου εκκλησίαν, έξω της πόλεως κειμένην, ιδροσπε ο έν Παραμυθιά εκ της κατά το τμήμα Τζομέρων κειμένης (Πράμαντα) οικογενείας των Ρίγγα.

Ο Ιωάννης Ρίγγας που παροισιάζεται οικονομικώς φτωχότερος, συνέβαλε δια σφοδρού προσού εις την ανέγερσιν δια δευτέραν φοράν, της γεφύρας Πλάκας κατά το 1866.

Ήταν μεγάλη η οικονομική δραστηριότης του Ιωάννου Ρίγγα κατά την εποχήν εκείνην.

Εμπορεύετο τυριά, θούτυρα, λάδια, μαλλιά και είχε συναλλαγάς με τα νησιά του Ιονίου την Αυστρίαν, Ιταλίαν και Μάλτη.

Γιατί οι διάφορες συμμορίες ληστών είχαν από καιρό κλέβει την αιχμαλωσίαν και ιδίως κατά το καλοκαίρι που βρισκόντο στο χωριό Άλφειον της οικογενείας του.

Η πρώτη απόπειρα έγινε το καλοκαίρι του 1878 και η οποία απέτυχε. Εξ το ιερών θείων «Καλοκαιρινών» του ναού Αγίου Παρασκευής βλέπομεν την

κάτωθεν ενθύμειον. «1878 του Ιούλιου 1. Ήλθαν οι ληστές εις το χωρίον μας. Ο Τζίτζο Μήτσας με 80 νομάτος και έκατσαν μερες πέντε και μας πήραν λίρες 80 έκαψαν το σπίτι του Γιαννάκη Ρίγγα και ήλθαν και Τούρκη και πολέμησαν και καλά στήκαμεν. Ι. Κοντακτάς».

Η συμμορία αυτή περιέκλεισε το σπίτι του Ιωάν. Ρίγγα με σκοπόν να παύσει την ζωήν.

Ο Ιωάν. Ρίγγας απρόλαβε και κρύφτηκε εις συγγενικά σπίτια και έτσι διέφυγε την αιχμαλωσίαν. Ο λήσταιρος Τσίτσι Μήτσας έδωσε τότε φαγητό και έκοψε το αρχοντικό του, υπεχρέωσε δε τους κοτσίκους να του συλλέξουν 80 λίρες και όποτε συγκεντρώσαν αυτές ανέχοντο.

Ο Ιωάν. Ρίγγας είχε και μια μονόκλιτη κόρη την Νίτσα γεννηθείσα στα Παύσιαντα το καλοκαίρι του 1861.

Κιότι της όκωτέρας αποπείρας και έπειδή αυτός όποιούσσε κατά μεγάλα διαστήματα έσπευσε να την υπαχθείσει με τον γλωσσισμό θή ισχυρόν Ιωάννην Κουσαχό συ από το Χαλκί Τρικάλων.

Οι γάμοι έγιναν την ίδια χρονιά στα Πράμαντα και στην Εκκλησία του Αγίου Νικολάου και ο ιερός έγκρισε την όλην στο χωριό αφού ο Ι. Ρίγγας όνειρωθήκευσε το σπίτι του.

Μήχαρις ότου αποπερατώθηκαν οι εργασίες του σπητιού του ο Ι. Ρίγγας διέμεινε εις το σπίτι του σπητιού του Αθανασίου Ρίγγα.

Συνέχεια στη 4η σελίδα—»

Οικογένεια Ρίγγα

Συνέχεια από την 1η Σελ.

Ο λήσαστροχος Τσίτσι Μή-
πας εγκατέλειψε τον σκο-
πόν του. Επανήλθε στα Πρά-
ματα την 18ην Μαρτίου 18
80 και με την συμμορίαν του
εκύκλωσε πιά σπίτια των Ρι-
γγών στην Κάτω Μαχαλά.
Ο Τσίτσι Μήπας, επιρροφά-
σε και εκρύφθη στο διπλανό
από το δικό του σπίτι, του
Αθανασίου Ρίγγα και έτσι

διέφυγε την σύλληψιν.

Η συμμορία όμως συνέλα-
βε και ήχμαλώτισε την κό-
ρη του Νήτσου Χρυσόχου η
οποία πήρε μαζί της και τα
δυό παιδιά της, τα όποια δέν
ήθελον να αποσπασθούν ά-
πό την μάνα των, τον Νικό-
την Αθανάσιον 35 ημερών.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Αδέσμευτη Καθημερινή Εφημερίδα

Τετάρτη 16 Γενάρη 1985
Έτος 27ο - Αριθμός φύλλου: 170)6223

Γραφεία: Οδηγητριάς 58 — Τηλ. 27-940 και 25-100
Τιμή Φύλλου δραχμές —10—

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Από πρως πυροβολισμούς και τις σκόνες εξύπνησαν πολλοί Πραμαντιώτες, ένας εξ αυτών και ο Γάκης Ρίγγας που βγήκε εις το πιάρα θυρον του τρίτου ορόφου της οικίας κρατώντας στο χέρι του μίαν λάμπαν.

Τούτοι αντιελήφθησαν οι αματωρόντες με την αιχμαλίστην λησπιά, όστιν έφθασαν εις την συμβολήν των οδών, προς Λεπίδι και γεφύρας Νάπη (όπου σήμεραν ενσπίται του Δ. Φ. Καρατζένη) ίστι πετυχελήσει της βίβν εφόρυσαν.

Η γυναικά του ευρισταμένης τον κάτωθι ορόφον, ανηλέφθη τι είχε συμβή ήσαν ήρπυσαν τα αίματα εις την κούρνα του παιδιού της Δημητρίου Ρίγγα που πρόσφατα είχε γνησθή.

Τα παιδιά της αιχμαλώτου ήλθον σιμωώς και η υπηγάσθη για για εγκαταλείπει ότι η συνοδεία έφθασε εις την θέσιν «Ράχη Βελανίτη» όπου για αρχοντικά των Λατρίων.

Η αιχμαλώτος οδηγήθη στην Μαισάρα και απελευθερώθη αφού καθ'ελάχιστον τα λίτρα, έως 5.000 γινάες λίρες οθωμανικές λέγει η παρθένα.

Σχετικά με την ληστείαν αυτήν υπάρχουν και για κάτωθι ήγγραφα εις το Υπουργείον Εξωτερικών.

«Υποπροξενείον της Ελλάδος εν Άσπ. Αριθ. Πρωτ. 61. Εν Άσπ την 20 Μαρτίου 1880.

Προς το Υπουργείον Εξω

τερικών

Αναφέρω ευσεβάσιως προς το Σον Υπουργείον ότι την 18ην πρέχοντος μηνός περί την τρίτην ώραν της νυκτός, ληστική συμμορία συκκειμένη εκ πενήκοντα ατόμων αγνώστων μετέδρασαν εις το χωρίον Πράμαντα απέχον της πόλεως αυτής δέκα πένσας ώρας και ηχμαλώτισαν την κόρην του Γισινική Ρίγγα και δύο υιούς του, τον μιν Νικόλαον την δε Αθηνάσιον ημερών τριάσαντα πέντε εφόρυσαν δε και τιν αδελφόν του Νταύλιον Ρίγγαν (πρόκειται περί λάθους γιατί εφόρυσαν τον Γάκην Ρίγγαν) αφού προηγουμένως του αφήρισαν όπισσιν την περιουσίαν του. Ταίρια πάντως φέρω εις γνώσιν του Σου Υπουργείου.

Υποσημειώσαι ευσεβάσιως Δ. Δεσποτόπουλος».

«Υποπροξενείον της Ελλάδος εν Άσπ. Αριθ. 85. Άρτα 13 Απριλίου 1880.

Προς το Υπουργείον Εξωτερικών Αθήνας.

Ευσεβάσιως αναφέρω εις το Σον Υπουργείον ότι δια του υπ' αριθ. 61 ημετέρου ήγγράφου αναφερόμενοι αιχμαλωτισθέντες εις χωρίον Πράμαντα πορά ληστικής συμμορίας απελευθερώσαν την 13η τ.μ. δώσαντες λίτρας 750 λίρας οθωμανικής.

Υποπρόξενος

Υπουργείον Εξωτερικών

Δ. Δεσποτόπουλος».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Αδέσμευτη Καθημερινή Εφημερίδα

Πέμπτη 17 Γενάρη 1985
Έτος 27ο - Αριθμός φύλλου: 170) 6224

Γραφεία: Οδηγητριάς 58 — Τηλ. 27-940 και 25-100
Τιμή Φύλλου δραχμές —10—

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Η ληστιά της Νίτσας Ρίγγα καπετόραξε την Ήπειρον στην οποία ήτο γνωστόν το όνομα.

Ο Λαός επηγούνησε την περιπέτειαν της Οικογενείας Ρίγγα.

«Θέλ'τε να ακούσετε κλάματα θρήνους και μοιρολόγια; Πέρασε από την Πράμαντα κοντά στο Μεσοχώρι που πλάκωσε η κλεφτουργιά με τον Αποστολάκη.

Τον Γάκη Ρίγγα σκότωσε την Νίτσα πήρε σκλάβοι και το μωρό της το παιδί το πέταξε στο δρόμο.

Για ξαγανά της ζήτησαν δέκα χιλιάδες λίρες.

Κλείτε οι γέροι και οι νιές κι οι γριές μοιρολόγια και οι Γιαννάδες οι δυό πήγαν παρακαλόνε γιατί μαζέβουν τον πατέρα να σώσουν την Νίτσα».

Και ένα άλλο παραύδι.

«Το μάθαιναν τι γίνεκε στην Πράμαντα τη χώρα τον Γάκη Ρίγγα σκότωσαν την Νίτσα πήραν σκλάβοι. Ο Γιάννης Ρίγγας φώναξε ο Γιάννης Ρίγγας λέει πού'ναι παιδιά Πράμαντας παιδιά της Κουτσόβιστας; βάλτε τα παύκια στο τρουβά πού'ναι στο ζωνάκι.

Την ξαγανά να μπάωμε να σώσουν την Νίτσα».

Όπως διηγείτο ο Αθανάσιος Ι. Χρυσόχοις στρατηγός υιός της Νίτσας Ρίγγας όταν κατά το 1919 απεβίβασθη ο Έλληνας στρατός εις την Σμύρνην, αυτής ως βαρχος τότε υπηρετεί ως υπασπιστής της Μηραρχίας Ιππικού.

Μισή ημέραν παρουσιάσθη εις αυτόν ένας γέροντας που διετάρει μικρόν ταβερνάκι εκεί στην Σμύρνην. Του είπεν

ότι ήτο ο αιχμαλωτιστής την μάνα του Τσίτσι Μήτσος και προσεφέρθη να δοθήση τον Ελληνικόν στρατόν.

Όπως εθεβαίνω ο Αθ. Χρυσόχοις πράγματι έδιδε στην Μεραρχίαν πληροφορίας περί των κινήσεων των ανταρτικών ομάδων των Τούρκων που ελέγοντο Τσέτες.

Τόσον τον Τσίτσι Μήτσο όσον και άλλους ληστές διευκόλυναν οι Τούρκοι εις την φυγάδευσίν των εις την Μ. Ασίαν.

Η ληστιά αυτή έγινε αφηγή να απευακουθούν πολλά οικογένεια των Ριγγαίων που ήσαν ευκατάστατοι. Αλλά εξ αυτών εγκατεστάθησαν στην Άσσαν όπως ο Λάμπρος Ρίγγας, ο Χρίστος Ρίγγας ασχολούμενοι με εργασιακές εργασίας, ο Χρίστος Ρίγγας με εμπορικές, άλλοι εις Κέακωσαν και άλλοι εις Αθήνας όπου ευδοκούν οι απόγονοί των ως εφ'ημερίσται δικηγόροι, επινοημαστές κινηματογράφων κλπ.

Ο Δημήτριος Ρίγγας που παριελάσθη εις την κόλνιαν του με το αίμα του πατέρα του Γάκη, εσταδιοδομήσεν ως σιδηροδρομικός, τέκνα δε αυτού ζουν σήμερα στην Αθήνα.

Στην Άσσαν όπου εγκατεστάθη ο Χρίστος Ρίγγας και η ά την επωνομητικήν εκλογήν της 16 Μαΐου 1882 εξελέγη βουλευτής Τζουμέρκων, Πολιτευτής και κατά τας επόμενας εκλογάς απέτυχεν. Λόγω δε της πολιτικής περὶ ἡλθεν εις μεγάλην ἔνδειαν, ο δε υιός του Στέφανος ηναγκάσθη να μεταβή εις Κέακωσαν προς εργασίαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

Αδέσμευτη Καθημερινή Εφημερίδα

Παρασκευή 18 Γενάρη 1985
Έτος 27ο - Αριθμός φύλλου: 170) 6225

Γραφεία: Οδηγητρίας 58 — Τηλ. 27-940 και 25-100
Τιμή Φύλλου δραχμές —10—

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΡΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

Ο Χρίστος Ρίγγας και εις την Βουλήν υπεστήριξε τα ζητήματα των Τζουμέρκων και συνετέλεσε εις την ίδρυσιν σχολείων και καλλιτέρευσιν της πρωτογόνου οδοποιΐας των.

Ομιλών εις την Βουλήν την 11 Ιουνίου 1882 διεπραγώδησε την κατάσταση των Τζουμέρκων και την αβλήθη εις την οποίαν περιήλθεν ο Νουός κατά την διόπισιν της Επικρατείας του Νουού το 1878 και εξήγαγε από την Κυβέρνησιν να ικανοποιηθή ης οικογενείας των φανευθέντων αγωνιστών, που αναπήσαν ως και εκείνος των οποίων οι παρουσίαι καταστράφησαν.

Κατά τας εκλογάς του 1887 κατήλθεν ως υποψήφιος βουλευτής εις τον Νουόν 'Αρτης ο υιός του Στέφανος χωρίς να σημειώση επιτυχίαν.

Ο Λάμπρος Ρίγγας στην 'Αρτον, σχολούμενος με οι κοδομικές εργασίας απέθανε κατά την περίοδον 1923 - 28 χωρίς να αφήση κληρονόμους.

Ο Κώστας Ν. Ρίγγας γεννηθείς στα Πράμματα το 1859 έκτησε οικίαν στην Πλατάνην Σκουφά δια να κατοικήση.

Εσχράθη δε οριστά χρήματα δι' αυτήν ώστε ηγαγκάσθη κατά το 1916, να την πωλήση στον Ευαγγ. Γαρουφαλιάν χωρίς να χωρή το αρχαϊκόν το οποίον ανήγειρε,

ο υιός του Χρίστος ηγάσθη ως υποδηματοποιός στην Αρτα, αυτού δε τέκνα, ευδοκούν σήμερον εις τας Αθήνας ο Θεόδωρος ως επιχειρηματίας Κινηματογράφων, ο Νικόλαος ως Δικηγόρος και ο Τηλέμαχος στην 'Αρταν ως Κινηματογραφιστής.

Οι τρεις αυτοί υιοί του Χρίστου Κ. Ρίγγας, Θεόδωρος, Νικόλαος και Τηλέμαχος συνεχίζοντες την παράδοσιν της Οικογενείας Ρίγγας προσέφεραν εις τα Πράμματα στο Πνευματικό Κέντρο, μίαν κινηματογραφικήν μηχανήν την οποίαν ηγάσαν εξ ιδίων χρημάτων.

Από τας οικογενείας που ηγαζοῦντο εις την Παραμυθίαν κατά τον χειμώνα σταθιοδουαίν σήμερα εις τας Αθήνας ως επιστήμονες Ιατροί κλπ.

Εκ της οικογενείας Ρίγγας των Προσόντων η ημέρον εις τας Αθήνας ο Κωνσταντίνος Ρίγγας εφοπλιστής και Πρόεδρος της ΕΛΜΕΣ όστις εις τον γράφομα εξεδήλωσε την επιθυμίαν να επισκεφθεί μια ημέρα την γέννησιν των πατέρων του.

Κατά την εξαγοράν του χωριού Πράμματα από τον Κορσάκου έλαβον μέρος εις το συμβόλαιον οι Γεώργιος Αθην. Ρίγγας, Αθανάσιος Νικ. Ρίγγας αδελφός του Κων. Ν. Ρίγγας που αναφέρει και ομιλήτω, η Ελένη Ι. Ρίγγας, ο Κωνσταντίνος Δ. Ρίγ

Στην 4η Σελίδα

Οικογένεια Ρίγγα

Από την 1η Σελίδα
γας, η Γιάννινα Δημ. Ρίγγα
και άλλοι.

Ο στρατηγός Αθανάσιος Ι.
Χρυσόχου - Ρίγγας ηγήθη
κατά την Γερμανοϊταλικήν
κατοχήν αντιστασιακής οργα-
νώσεως εις την Θεσσαλονί-
κην, ο δε αδελφός του Αλέ-
κος Ρίγγας (φέρων το επώ-
νυμον της μάνας του για αρι-
στέα χρώμα) Ταγματάρχης
του Ελληνικού στρατού ως
διοικητής τάγματός του
3)40 Συντάγματος Άρτης
πρώτος εδέχθη την επίθεσιν
των Ιταλών στο Καλλπάκι
την 28 Οκτωβρίου 1940 και
την οποίαν επιτυχώς απέ-
κρουσε.

Εκ της οικογενείας Ρίγγας,

μια θαρραλέα γυναίκα η σύ-
ζυγος του Χρίστου Κ. Ρίγγα
η Πηνελόπη Χρ. Ρίγγα κοίτά
την Γερμανοϊταλικήν κατοχήν
αμφιφύσσει τους κινδύνους ε-
βοήθησε από μέσα την πό-
λιν της Άρτης, της αντι-
στασιαστικής οργανώσεως.

Εις τα Πράγματα ζουν σή-
μερον εγγόνια της θυγατρός
του φονευθέντος εις το παρά
θυρον της οικίας του Γάκη
Ρίγγας, εις δε την Παροισυθι-
άν μόνον μία ηλικιωμένη κυ-
ρία.

Αντιθέτως εις την Κέρκυ-
ρα ζουν σήμερα αρκετοί οι-
κογένεια, εγγόνια του τότε
βουλευτού Άρτης Χρ. Ρίγ-
γα και άλλων.

Δ. Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

